

บทที่ 1

บทนำ

ประวัติความเป็นมาของเมืองพัทยา

เมืองพัทยา เป็นเขตปกครองพิเศษเขตหนึ่งที่ตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2542 (เทียบเท่าเทศบาลนคร) ในเขตจังหวัดชลบุรี จัดเป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติที่มีชื่อเสียงระดับโลก โดยเฉพาะหาดทรายที่ทอดยาวไปตามแนวชายฝั่งทะเลยาวกว่า 15 กิโลเมตร จัดได้ว่ามีความสวยงามอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไปทางตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 140 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลทางทิศตะวันออกของอ่าวไทย ซึ่งพัทยาแบ่งได้เป็น 4 ส่วน ได้แก่ เขตนาเกลือ/พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้ และหาดจอมเทียน

อ้างอิงข้อมูลประวัติเมืองพัทยา ของศูนย์ข้อมูลข่าวสารเมืองพัทยา (เมืองพัทยา, 2554) ที่ตั้งของเมืองพัทยาสตั้งอยู่ทางภาคตะวันออก บริเวณเส้นรุ้งที่ 13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101 องศาตะวันออก อยู่ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีอาณาเขต ทิศเหนือเริ่มจากแนวคลองกระดังงา ทิศตะวันออก ขนานไปกับถนนสุขุมวิท (ห่างจากถนนสุขุมวิทไปทางทิศตะวันออกประมาณ 900 เมตร) ทิศตะวันตก ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ทิศใต้จรดพื้นที่ตำบลห้วยใหญ่ เมืองพัทยามีพื้นที่ทั้งหมด 208.10 ตารางกิโลเมตร (130,062.50 ไร่) แบ่งเป็นพื้นดิน 53.44 ตารางกิโลเมตร (33,400 ไร่) พื้นน้ำ 154.66 ตารางกิโลเมตร (99,662.50 ไร่)

สภาพภูมิประเทศของเมืองพัทยาเป็นที่เนิน มีที่ราบน้อย ที่ราบสำคัญจะเป็นที่ตั้งของย่านพาณิชย์กรรมหรือแหล่งการค้า และบริเวณย่านที่พักอาศัยจะอยู่ถัดจากหาดพัทยาขึ้นไปทางตอนบน โดยที่ราบจะถูกล้อมรอบเนินเขาเตี้ย ๆ สูงไม่เกิน 100 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง นับตั้งแต่ทิศเหนือลงมาเป็นเนินเขาเตี้ย ความสูงประมาณ 35 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณถัดลงมาเป็นที่ราบน้อย เขาตาโล และเขาเสาธง สูงประมาณ 65 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง แนวเขาที่แตกตัวออกไปต่อเนื่องกับเขาพัทยาทางด้านทิศตะวันตก ซึ่งติดกับชายฝั่งทะเล สูงประมาณ 98 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ซึ่งทำให้เกิดที่ราบระหว่างเชิงเขา กับชายฝั่งทะเลอีก 2 แห่ง อยู่ทางตอนบนและตอนล่าง โดยที่ราบตอนบนส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ตำบลนาเกลือ ซึ่งเป็นที่ตั้งของศูนย์กลางของชุมชนแถบนี้ ส่วนที่ราบตอนล่างมีลักษณะเป็นแถบยาวขนานไปกับชายฝั่งทะเล ซึ่งห่างจากชายฝั่งทะเลประมาณ 1 กิโลเมตร และจากลักษณะของเนินเขาและที่ราบดังกล่าว ทำให้เกิดทางน้ำตามธรรมชาติ ลักษณะลำน้ำโดยทั่ว ๆ ไป มีขนาดเล็กและตื้นเขินในช่วงฤดูแล้ง เช่น

คลองนาเกลือ คลองเสือเผ้ว คลองพญา เป็นต้น รวมทั้งเขตการปกครองของเมืองพญาบางส่วนยังมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะอยู่ห่างจากชายฝั่งทะเลประมาณ 8 กิโลเมตร เช่น เกาะล้าน เกาะครก และเกาะสาก

สภาพอากาศของเมืองพญานั้น ฤดูหนาว (เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์) มีฝนตกปรอย ๆ เป็นช่วงสั้น ๆ ซึ่งเรียกว่า “ฝนชะซ่อมมะม่วง” อากาศชื้นราว 50 % อุณหภูมิประมาณ 20 – 30 องศาเซลเซียส เป็นช่วงที่อากาศดี เหมาะแก่การท่องเที่ยว ฤดูร้อน (เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม) มีฝนตกเป็นบางโอกาส อากาศชื้นประมาณ 75% อุณหภูมิประมาณ 30 – 40 องศาเซลเซียส และฤดูฝน (เดือนมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม) เป็นฤดูที่มีฝนตกติดต่อกันยาวนานประมาณ ร้อยละ 90 อุณหภูมิประมาณ 25 – 35 องศาเซลเซียส โดยได้รับลมมรสุมที่พัดผ่านตามฤดูกาล 2 ประเภท คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อนจากอ่าวเบงกอล ซึ่งเป็นลมจอร์ทำให้เกิดฝนตกค่อนข้างมากในบริเวณที่พายุนี้พัดผ่าน

สภาพทางธรณีวิทยาของพื้นที่เมืองพญาประกอบด้วยหินประเภทต่าง ๆ ดังนี้คือ ตะกอนลำน้ำและหินกรวด (Alluvium Eluvium Valleyfill and River Gravel) เป็นบริเวณที่ตะกอนดินและหินกรวดถูกพัดพามาทับถมโดยน้ำ ลักษณะดังกล่าวส่วนใหญ่พบทางตอนบนของพื้นที่เมืองพญา หินแกรนิตและแกรโนไดโอไรท์ (Granite and Granodiorite) เป็นหินอัคนี พบเห็นได้ทั่วไป โดยเฉพาะริมชายฝั่งทะเล หินแกรนิต (Granite) เป็นหินอัคนีซึ่งพบเห็นได้ทางด้านตะวันตกของเมืองพญาเป็นแนวยาวขนานกับถนนสุขุมวิท และหน่วยหินกาญจนบุรี (Kanchanaburi Formation) เป็นหน่วยหินตะกอนและหินแปร ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มหินดินดาน หินทรายในหลาย ๆ บริเวณที่แปรสภาพเป็นหินฟิลไลต์ หินอาร์กิลโลต์ หินควอร์ตไซต์ และหินชนวน พบเห็นได้บริเวณแนวชายฝั่งทะเลตั้งแต่ด้านเหนือลงมาจนถึงด้านใต้ของเมืองพญา รวมถึงในเกาะล้าน

ประวัติความเป็นมาของเมืองพญานั้น เริ่มรู้จักกันจากคำบอกเล่าต่อกันมาว่า เมื่อพุทธศักราช 2310 ก่อนเสียกรุงศรีอยุธยาให้กับพม่า 3 เดือน พระยาตาก (สิน) ขณะนั้นยังเป็นพระยากำแพงเพชร ลงความเห็นว่า หากกรุงศรีอยุธยายังต่อสู้กับพม่าอย่างอ่อนแอเช่นนี้ต่อไปจะต้องสูญเสียกรุงให้พม่าอย่างแน่นอน พระยากำแพงเพชรจึงรวบรวมสมัครพรรคพวกออกไปตั้งหลักใหม่ ให้มีกำลังทัพเข้มแข็งขึ้นค่อยกลับมากู้กรุงคืน พระยากำแพงเพชรได้เริ่มเคลื่อนทัพออกจากค่ายวัดพิชัยมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ สู้พม่าจนถอยหนีการตามล่าของทหารพม่าไปพลาง จนกระทั่งเลยเข้าแขวงเมืองชลบุรี พระยากำแพงเพชรหยุดพักทัพที่บริเวณหน้าวัดใหญ่อินทารามในปัจจุบัน แล้วเดินทัพมุ่งตรงไปยังจันทบุรี ระหว่างทางได้พักที่บ้านหนองไผ่ ตำบลนาเกลือ แขวงเมืองบางละมุง ปัจจุบันอยู่ด้านหลังสถานีตำรวจภูธรเมืองพญา

ตามพระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขาเล่ม 2 กล่าวเอาไว้ว่า ขณะที่น่ายกลมเป็น นายชุมชุมไพรพลอยู่ที่นั่น ตั้งทัพคอยสกัดกั้นจะต่อรองพระยากำแพงเพชรในตอนนั้นขึ้น ช้างพลายถือปืนนกสับรางแดงพร้อม ด้วยพลทหารที่ร่วมเดินทางมาแห่ล้อมหน้าหลัง ตรงเข้าไปใน ระหว่างพวกพลนายยกลมมาสกัดอยู่ ด้วยเดชะบารมีบันดาลให้นายยกลมเกิดเกรงกลัวพระเดชานุภาพ วางอาวุธสิ้น พาพรรคพวกพลเข้าร่วมกองทัพกับพระยากำแพงเพชร จากนั้นพระยากำแพงเพชรก็นำ ทัพไปหยุดประทับ ณ สถานที่ที่มีหนองน้ำ

ครั้งรุ่งขึ้น หรือวันอังคารแรม 6 ค่ำ เดือนยี่ นายยกลมจึงนำไพร่พลหนึ่งหนึ่งนำทัพไปถึง ณ ตำบลหนึ่ง และหยุดพักเสียนั่งกิน วันต่อมาจึงเดินทางมาถึง นาจอมเทียนและทุ่งไก่อเดีย สัตหีบ โดยหยุดพักแรมแห่งละคืน ต่อมาชาวบ้านก็เรียกตำบลนี้ว่า “ทัพพระยา” และเปลี่ยนมาเรียกใหม่ “พัทธยา” เนื่องจากเห็นว่าตรงบริเวณที่พระยาตากมาตั้งทัพนั้นทำเลดี และมีลมทะเลชื่อ “ลม พัทธยา” ซึ่งก็คือลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือในต้นฤดูฝน จึงเรียก สถานที่แห่งนี้ว่า “หมู่บ้านพัทธยา” ต่อมาปัจจุบันคำว่า “พัทธยา” ได้เขียนใหม่เป็น “พัทยา”

ต่อมาเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้พัทยาเป็นที่รู้จักไปทั่ว เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2502 เมื่อมีรถบรรทุกขนาดใหญ่ของทหารอเมริกันประมาณ 4-5 คัน บรรทุกทหารเต็มคันรถ ประมาณ คันละ 100 คน จากจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งที่นั่นมีฐานทัพของทหารอเมริกันในการทำสงคราม เวียดนาม เดินทางมาสู่พัทยาและมาเข้าบ้านตากอากาศของพระยาสุนทร บริเวณตอนใต้ของหาด และผลักดันมาพักผ่อนเป็นรอบ ๆ หมุนเวียนกันไป เมืองประมงริมทะเลที่สวยงาม และสงบสุขก็ เริ่มเปลี่ยนแปลงเป็นสถานที่รองรับทหารอเมริกันที่เว้นว่างจากการทำสงคราม ธุรกิจบริการต่าง ๆ จึงเริ่มตามเข้ามา แม้ช่วงแรกจะไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายนัก แต่สิ่งที่ทหารอเมริกัน ต้องการคือการกิน ดื่ม อย่างสุดเหวี่ยง เพื่อชดเชยแรงกดดันในการทำสงคราม ช่วงนี้ผู้ประกอบการ เริ่มเข้ามามากขึ้น มีทั้ง บังกะโล บาร์เบียร์ คลับ ร้านอาหาร โดยยุคแรกคนที่ลงมือทำก็คือกลุ่มคน ต่างชาตินั่นเอง จากนั้นค่อยเริ่มมีคนไทยเข้ามาทำธุรกิจนี้บ้าง จากจุดเริ่มต้นทหารอเมริกัน ก็ กลายเป็นเสียงเล่าลือ เพราะทหารที่ปลดประจำการ กลับบ้านก็ไปบอกต่อกันแบบปากต่อปาก พัทยา กลายเป็นที่โหยหาของคนต่างชาติ เพราะมีธรรมชาติ อาหาร และค่าครองชีพที่ต่ำมาก จนเมื่อทหาร อเมริกันถอนตัวออกจากเวียดนาม กลุ่มต่างชาติจากยุโรปจึงเริ่มเข้ามา ตามการขยายตัวของโรงงาน อุตสาหกรรม

ต่อมาจากนั้นพัทยาได้เปลี่ยนจากหมู่บ้านชายทะเลที่สงบมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวตาก อากาศที่ทันสมัย ซึ่งก่อนเดือนพฤศจิกายน 2521 พัทยาในฐานะเป็นสุขาภิบาลนาเกลือ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช 2499 มีพื้นที่เฉพาะตำบลนาเกลือ ต่อมาได้ขยายเขตไปถึงนาจอมเทียน เมื่อปี พุทธศักราช 2507 แต่เนื่องจากพัทยาได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่

ได้รับความนิยมมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หน่วยการปกครองที่เป็นสุขาภิบาลอยู่เดิมไม่อาจจะบริหารงานและให้บริการได้ทันกับความเจริญอย่างรวดเร็วได้ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2521 ขึ้น ด้วยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้จึงได้ยุบสุขาภิบาลนาเกลือ และได้จัดตั้งเมืองพัทยา เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2521 เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ (City Manager) และให้เมืองพัทยามีฐานะเทียบเท่าเทศบาลนคร กระทั่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง จึงต้องยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2521 และตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2542 บังคับใช้ มีผล 30 พฤศจิกายน 2542

ในปัจจุบันพัทยากลายเป็นเมืองท่องเที่ยวอย่างเต็มตัว พร้อม ๆ กับการเข้ามาของธุรกิจบันเทิงที่หลากหลายตามสมัยนิยม เงินดอลลาร์และเงินสกุลต่าง ๆ คือเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงพัทยานับถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างมากมายในพัทยา พร้อม ๆ กับการเติบโตของเมือง ถึงจะมีคนเคยบอกว่า การพัฒนาเมืองท่องเที่ยวอย่างพัทยาไร้รูปแบบ แต่ก็ไม่ได้ทำให้พัทยาหยุดหรือกระเทือน ยังเติบโตต่อไปพร้อมกับผ่านวิกฤติต่าง ๆ มามากมาย การขยายตัวของเมืองพัทยาก็เปลี่ยนแปลงไปมาก

เขตนาเกลือ เป็นที่ตั้งของชุมชนดั้งเดิม มีประชากรและการตั้งถิ่นฐานหนาแน่น และส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น มีตลาดสด ร้านต่าง ๆ มากมาย ด้วยชายหาดที่ไม่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมท่องเที่ยว จึงไม่ค่อยเป็นที่นิยมของคนต่างชาติ จึงกลายเป็นย่านของคนไทย และแหล่งประกอบการค้า ส่วนเขตพัทยาเหนือ-กบินบริเวณ ไปถึงหาดวงศัอมาศย์ ที่เป็นแหล่งตากอากาศยุคแรก ๆ ของเมืองพัทยา ขณะนี้นักท่องเที่ยวยุโรปอยู่กันค่อนข้างหนาแน่น และมีโอกาสในการขยายตัวอีกมาก โดยเฉพาะทางด้านพาณิชยกรรม โรงแรม บริเวณที่น่าจับตามองมากที่สุดคืออ่าววงพระจันทร์

เขตพัทยากลาง เป็นศูนย์กลางธุรกิจของพัทยา การใช้ประโยชน์ที่ดินค่อนข้างหนาแน่น และมีโอกาสขยายตัวไปทางฝั่งตะวันออกของถนนพัทยาสาย 2 และถนนพัทยาสาย 3

เขตพัทยาใต้ การใช้ประโยชน์ค่อนข้างหนาแน่นเช่นเดียวกับพัทยากลาง และเป็นแหล่งรวมของสถานบริการบันเทิงยามราตรีที่ใหญ่ที่สุดในพัทยา หากมาพัทยาแล้วไม่ได้มาที่พัทยาใต้ ก็เหมือนมาไม่ถึงพัทยา และที่ได้รับความนิยมสูงสุดขณะนี้คือ ถนนคนเดิน (Walking Street Market) แหล่งรวมทุกอย่างในพัทยาทั้ง อะโกโก้ อาบ อบ นวด บาร์ คลับ ร้านอาหาร ที่มีครบทุกรสชาติ และทุกเชื้อชาติ

เขตจอมเทียน แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูง ที่นี้เต็มไปด้วยโรงแรม คอนโดมิเนียม ร้านค้า คนไทยที่มาพัทยาน่าจะตรงมาที่จอมเทียนเป็นแห่งแรก และอีกไม่นาน

ที่หาดจอมเทียนแห่งนี้จะมีคอนโดมิเนียมสูงเป็นอันดับ 2 ของโลกเกิดขึ้น หากไม่มีการเปลี่ยนแปลง ถนนสุขุมวิท การสร้างที่อยู่อาศัยเริ่มขยายตัวไปทางฝั่งตะวันออกของถนนสุขุมวิท ชุมชนขยายตัวไปตามถนนชัยพฤกษ์ ถนนพรประภาณมิตร ถนนเนินพลับหวาน ถนนเขาตาโล ถนนชัยพฤกษ์ 2 และถนนสุขุมวิท - ห้วยใหญ่

ทุกวันนี้พัทยาส่งรายได้เข้าประเทศปีละกว่า 50,000 ล้านบาท ซึ่งจากการขยายตัวและความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยวดังกล่าว ทำให้เมืองพัทยามีประชากรทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาพักอาศัยอยู่ และเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยจำนวนประชากรของเมืองพัทยาตามข้อมูลทะเบียนราษฎร์เมืองพัทยา (ข้อมูล ณ วันที่ 30 ธันวาคม 2554) มีจำนวน 107,406 คน แต่ทั้งนี้ยังมีประชากรแฝงอีกกว่า 500,000 คน และจากการสำรวจปริมาณนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนในเมืองพัทยามีจำนวนกว่าปีละ 4,000,000 คน สังคมเมืองพัทยาจึงมีคนอยู่หลายอาชีพ หลายเชื้อชาติ หลายชนชั้น ลักษณะสังคมจึงค่อนข้างมีความซับซ้อน อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตมากขึ้นโดยตลอด ทำให้ค่าครองชีพในการดำรงชีวิตอยู่ของผู้ที่มาพักอาศัยค่อนข้างสูง ซึ่งจากการปัจจัยทั้งหลายดังกล่าวเป็นผลให้มีการเกิดอาชญากรรมจำนวนมากและหลากหลายรูปแบบในเขตเมืองพัทยา ทั้งอาชญากรรมทั่วไปที่เกิดขึ้นและอาชญากรรมข้ามชาติที่ปัจจุบันนับจะทวีความรุนแรงและมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

อาชญากรรมในเมืองพัทยา

อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในทุก ๆ สังคม และมีมาเป็นเวลานาน กล่าวกันว่าอาชญากรรมเป็นปัญหาที่อยู่คู่กับโลกมนุษย์ทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต (วรเดช จันทรศร, 2522) อาชญากรรมเป็นเรื่องที่คนในสังคมกังวล หวาดกลัว เอาใจใส่ และให้ความสนใจ เพื่อแก้ไขหรือบรรเทาให้เกิดความเดือดร้อนต่อสังคมน้อยที่สุด อาชญากรรมเป็นเรื่องของโศกนาฏกรรมร่วมกันของคนในสังคม ดังนั้นปัญหาอาชญากรรมจึงเป็นปัญหาใกล้ตัวของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งโลกของอาชญากรรมมีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนารูปแบบอยู่ตลอดเวลา เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

จะเห็นได้ว่า อาชญากรรมกับสังคมมีความสัมพันธ์ต่อกันโดยตรง กล่าวคือ อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งซึ่งมีประจำอยู่ในสังคม (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคณะ, 2531) พบว่าในสังคมขนาดใหญ่ก็มีอาชญากรรมเกิดขึ้นมากเป็นเงาตามตัว ทั้งนี้หมายความว่าอาชญากรรมทวีขึ้นทั้งในด้านจำนวนและความรุนแรง ทั้งนี้อาชญากรรมถือเป็นผลผลิตของสิ่งแวดล้อมของสังคมที่เขาอยู่นั่นเอง และเป็นผลตอบสนองต่อสิ่งซึ่งผลักดัน กล่าวคือ อาชญากรรมเป็นผลผลิตของสังคม อันเกิดจากสภาพแวดล้อมของสังคมนั่นเองที่หล่อหลอม บีบคั้นให้คนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจาก

บรรทัดฐานของสังคม ฝ่าฝืนกฎระเบียบ กฎหมายของสังคม จึงถือว่า อาชญากรรมและอาชญากร เป็นธรรมชาติที่ต้องมีอยู่ทุกสังคม เพราะเป็นผลผลิตของสังคมนั่นเอง ซึ่งอาชญากรรมนั้นเป็น เครื่องกำหนดชนชั้นของสังคม อย่างน้อยก็เป็นการกำหนดแบ่งแยกบุคคลว่าเป็นผู้ดี และผู้ร้าย โดย คำว่า “ผู้ดี” หมายถึง พลเมืองดีทั่วไปที่มีได้กระทำความผิดกฎหมายอาญา ส่วนคำว่า “ผู้ร้าย” นั้นหมายถึง ผู้กระทำความผิดกฎหมายอาญา ซึ่งก็คือ “อาชญากร” อาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ถ้าจะแบ่งอาชญากร ออกเป็นประเภท ก็แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ อาชญากรสามัญ และอาชญากรอาชีพ ซึ่งอาชญากร สามัญหรืออาชญากรที่มีได้ทำเป็นอาชีพ คืออาชญากรที่ประกอบอาชญากรรมเป็นครั้งคราวแล้วก็ หยุด ส่วนอาชญากรอาชีพ คืออาชญากรที่ดำรงชีพอยู่ด้วยการประกอบอาชญากรรมอย่างไม่หยุด ใน การจัดประเภทของอาชญากรรม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาป้องกันอาชญากรรมนั้น จำเป็นต้องจัดอาชญากรรมเข้าเป็นประเภทต่างๆ ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกต่อการเก็บสถิติของ เจ้าหน้าที่ ดังนั้นจึงได้มีผู้พยายามแยกประเภทอาชญากรรมด้วยวิธีต่าง ๆ กัน ซึ่งการแบ่ง อาชญากรรมนั้นจะเป็นการกระทำที่ชั่วร้ายจริง ๆ เท่านั้น และไม่ถือว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็น อาชญากรรม การกระทำที่ถือว่าชั่วร้าย ใช้เกณฑ์ปกติของความประพฤติที่สังคมไม่ยอมรับเป็น เครื่องวัด อีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า วัดได้จากความรู้สึกทั่วไปของประชาชนในสังคมนั้น (เสริน บุญละหิदानนท์, 2527) ดังนั้นการแยกประเภทของอาชญากร จึงควรเริ่มต้นจากบุคคลที่ประพฤติด ละเมิดต่อกฎหมายซึ่งตามความรู้สึกของประชาชนทั่วไปเห็นว่าเป็นอันตรายต่อสังคมในฐานะ ส่วนรวมจนกระทั่งถึงอาชญากรรมเป็นมืออาชีพดังนี้คือ

1. อาชญากรอาชีพ (Professional Criminal) คืออาชญากรที่เลี้ยงชีพด้วยการประกอบ อาชญากรรม จึงเป็นถึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงวิธีการและเทคนิคในการประกอบอาชญากรรม เฉพาะอย่างที่ยึดเป็นอาชีพให้มีความชำนาญเพื่อความสะดวกในการประกอบอาชญากรรม อาชญากรประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นกระทำความผิดมาตั้งแต่เด็ก อาชญากรบางคนไม่เคยมีประวัติว่า เคยกระทำความผิดมาก่อนเลยก็มี อาชญากรอาชีพถือว่าทุกคนล้วนโกง การประกอบอาชญากรรมจึงเป็น เพียงวิธีหาเงินชนิดหนึ่ง การทำมาหาเลี้ยงชีพของตนนำมาซึ่งรายได้ที่ดี ยิ่งเชี่ยวชาญเท่าใดก็ยิ่งภูมิใจ ในความสามารถของเขาเท่านั้น ตลอดชีวิตจะไม่ยอมประกอบอาชีพโดยสุจริตเลย เพราะเห็นว่า ลำบากและมีรายได้น้อย เหตุจูงใจของอาชญากรพวกนี้ก็คือ ความอยากได้เงิน และชอบผจญภัย ชอบอยู่ในสังคมที่เจริญเพื่อจะได้มีโอกาสหาช่องทางประกอบอาชญากรรมได้มาก การวางแผนของ พวกนี้มักเป็น ไปอย่างรอบคอบทั้งทางหนีทีไล่ การจำหน่ายทรัพย์สินที่ลักมาและเตรียมหาผู้ช่วยเหลือ ไว้เมื่อถูกจับกุม อาชญากรรมที่เกิดขึ้นโดยนำมือของอาชญากรอาชีพพวกนี้ก็เช่น ปลอมธนบัตร ปลอมหนังสือหรือเอกสาร ปลอมเช็ค ปล้นธนาคาร โรงแรม หรือห้างสรรพสินค้า ขโมยรถ มอเตอร์ รับจ้าง นักฆ่ามืออาชีพ นักก่อวินาศกรรม อาชญากรข้ามชาติ พวกลักพาตัวเรียกค่าไถ่ พวกลักเด็ก

ไปขาย พวกல்லวหึงไปขาย การเปิดตู้นิรภัย ต้มมนุษย์ และล้วงกระเป๋า รวมทั้งการลักของจากร้านสรรพสินค้า เป็นต้น ซึ่งอาชญากรที่ทำงานเป็นประจำไม่มีหยุดนั้น แบ่งออกได้เป็น 2 พวก คือ อาชญากรที่เป็นประจำชนิดไม่มีฝีมือ กับอาชญากรที่ทำงานเป็นประจำชนิดมีฝีมือ เหมือนผู้มีวิชาชีพ อาชญากรอาชีพมักเป็นอาชญากรชนิดที่มีฝีมือ ชอบใช้ความสุมรอบคอบ ไม่ชอบใช้วิธีรุนแรง ยกเว้น พวกมือปืนรับจ้าง สำหรับอาชญากรที่ทำงานเป็นประจำชนิดไม่มีฝีมือ นั้น มือยังไม่ถึงขั้นพวกแรก พวกนี้มักชอบใช้กำลังด้วยวิธีรุนแรงมากกว่าความสุมรอบคอบ

2. อาชญากรที่ร่วมกันกระทำความผิด (Organized Criminal) ในกรณีที่อาชญากรรมรวมตัวกันเป็นพวกเพื่อกระทำความผิด อาชญากรพวกนี้จะมีการดำเนินงาน โดยมีแบบแผน มีการแบ่งงานกันทำเป็นสัดส่วน มีหัวหน้าควบคุมการดำเนินงานเป็นชั้น ๆ เพื่อให้การประกอบอาชญากรรมมีประสิทธิภาพ มีผู้บริหรงานซึ่งเป็นมันสมองของกลุ่มอาชญากร งานของกลุ่มอาชญากรเป็นงานด้านมิชฉาชีพหลายอย่างด้วยกัน เช่น การค้าของเถื่อน ซึ่งอาจเป็นของที่ได้มาจากการหนีภาษี การค้ายาเสพติด การค้าหญิงโสเภณี การดักกลั่นสุราเถื่อน การเปิดบ่อนการพนัน การผูกขาดอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งการตั้งตนเป็นแก่งงูเอาเงิน อาชญากรที่ร่วมกันกระทำเป็นกลุ่มนี้ทำ ความเสียหายให้แก่สังคมเป็นอย่างมาก เป็นผลเสียหายแก่สังคม และเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง วิธีในการดำเนินชีวิตของอาชญากรพวกนี้ ก็คือเพื่อให้ได้เงินมาจากการทุจริตทุกอย่าง แม้จะใช้วิธี โหดเหี้ยมทารุณ ตัวอย่างเช่น การกรร โชกทรัพย์ โดยอ้างการคุ้มครองให้พ่อค้าเสียค่าคุ้มครองเป็นรายเดือนตามที่จะตกลงกัน ถ้าพ่อค้าคนใดขัดขืนไม่ยอมเสียเงินให้ก็จะถูกก่อกวณ เป็นต้นว่า ขว้างปาร้าน ทบกระจก หรือการใช้กำลังประทุษร้ายต่อเจ้าของร้าน หากไม่ยอมตกลงอีก พวกนี้ก็จะใช้วิธีการที่รุนแรงยิ่งขึ้นจนถึงฆ่าเจ้าของร้าน แก๊งอาชญากรรมประเภทนี้เคยแพร่หลายอยู่ในสหรัฐอเมริกาในคริสต์ศักราช 1920 – 1924 เช่น แก๊งมาเฟีย เป็นต้น ในเรื่องยาเสพติดมีการซื้อขาย ยาเสพติดจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาจำหน่าย โดยให้อาชญากรในกลุ่มเป็นผู้จำหน่าย วิธีขายตลาดการค้ายาเสพติดนั้น ก็โดยวิธีหลอกลวงให้คนที่ยังไม่คิด ทดลองเสพยาเสพติดจนคิด วิธีการนี้นำไปใช้แม้ในกลุ่มเด็กวัยรุ่น โดยครั้งแรก ๆ จะยอมให้เด็กวัยรุ่นเสพยาโดยไม่คิดมูลค่าต่อเมื่อคิดแล้วจึงจะขายให้ราคาแพง หากไม่มีเงินซื้อก็ต้องยอมประกอบอาชญากรรมเป็นสิ่งแลกเปลี่ยนกับยาเสพติด วิธีนี้จะทำให้ตลาดการค้ายาเสพติดกว้างขวางขึ้น อันหมายถึงผลกำไรมหาศาลจากการค้ายาเสพติดนี้ เรื่องการค้าประเวณีจะมีการจัดหาสถานที่เพื่อตั้งช่องโสเภณี โดยรับซื้อหญิงโสเภณีจากผู้ ที่ல்லวมาขายให้ หรือได้มาจากผู้ที่ถูกหลอกให้เป็นทาสของยาเสพติด ช่องโสเภณีอาจมีหลาย ๆ แห่ง และมีการเปลี่ยนตัวโสเภณีอยู่ทุกระยะ เสมือนมีการเปลี่ยนสินค้าให้ใหม่อยู่เสมอ อาชญากรประเภทนี้จัดว่าเป็นอาชญากรประเภทร้ายแรงมาก เพราะมีมันสมองในการดำเนินงานที่ดี มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย มีกำลังเงินมากพอที่จะให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย เพื่อให้การ

ประกอบมิชชันของเขาจะเป็นได้อย่างสะดวก กำลังอาวุธก็สมบูรณ์ มีทุนความประจําไว้เพื่อคอยประกันและแก้คดีในกรณีที่อาชญากรในกลุ่มถูกจับ ตลอดจนมีบริการช่วยเหลือครอบครัวของอาชญากรที่ถูกจับหรือต้องโทษ หรือถูกฆ่าตายในการปฏิบัติงานด้วย ครอบครัวที่อยู่เบื้องหลังจะได้รับการดูแลเอาใจใส่ไม่ให้อดอยากจากเงินที่กลุ่มอาชญากรจ่ายให้คล้ายเงินบำนาญอีกด้วย นับว่าเป็นระบบงานทุจริตที่มีสวัสดิการแก่ทุกคนในองค์กรที่ดี ทำให้อาชญากรในองค์กรเมื่อถูกเจ้าหน้าที่จับได้ก็ไม่ยอมซัดทอดหรือให้การใด ๆ อันจะเป็นผลร้ายแก่พรรคพวกหรือตัวการใหญ่ขององค์กร อาชญากรประเภทนี้ จะมีผู้เข้าร่วมขบวนการในการทำงานทุจริตจำนวนมาก มีเครือข่ายกว้างขวาง และส่วนใหญ่จะมีกิจการทุจริตขนาดใหญ่หลายประเภท เป็นอาชญากรรมข้ามประเทศ (อรรถพร ชูบำรุง, 2532) ซึ่งอิทธิพลที่สนับสนุนให้กลุ่มอาชญากรนี้ดำเนินการอยู่ได้มี 2 ประการ

2.1 อิทธิพลทางการเงิน หมายความว่า กลุ่มอาชญากรมีอำนาจในทางการเงินมากพอเพื่อใช้จ่ายหรือใช้ในการจ้างอาชญากรมือดีมาทำงานเป็นพิเศษ จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย รวมทั้งจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อจะได้ปล่อยให้ได้ทำงานโดยเสรี นอกจากนี้ยังมีเงินที่จัดไว้เพื่อหุ้มน้ำลายให้สินบนเฉพาะเรื่องเฉพาะรายแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่างหากอีกด้วย

2.2 อิทธิพลในทางการเมือง กลุ่มอาชญากรได้รับอิทธิพลทางการเมืองมาจากการช่วยเหลือเลือกตั้ง ช่วยในด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อเสียง จัดหาคนมาลงคะแนนเสียงให้ รวมทั้งใช้วิธีการบังคับต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสนับสนุนนักการเมือง ซึ่งย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนจากนักการเมืองที่สนับสนุนจนชนะการเลือกตั้งนั้นอีกประการหนึ่งคือ การติดสนิทกับนักการเมืองที่มีอำนาจอยู่แล้ว ด้วยการให้สินบนบ้าง ให้เป็นหุ้นลมบ้าง เพื่อให้ได้มาซึ่งอภิสิทธิ์บางอย่าง โดยลักษณะของอาชญากรที่ร่วมกันกระทำความผิดมีดังนี้ คือ

2.2.1 มีการร่วมกันเพื่อกระทำความผิดโดยมีการบริหารงานของกลุ่มอาชญากรเป็นขั้น ๆ

2.2.2 มีการวางแผนในการกระทำความผิด เตรียมพร้อมในเรื่องทางหนีทีไล่เมื่อถูกจับกุม รวมทั้งการยกย้ายเจ้าหน้าที่ที่ได้อำนาจ

2.2.3 มีการแบ่งหน้าที่กันทำ มีทั้งฝ่ายที่เป็นสมองของกลุ่มอาชญากร ฝ่ายหัวหน้างาน ฝ่ายสั่งงาน และฝ่ายปฏิบัติงาน

3. อาชญากรผู้ดี หรืออาชญากรเฉพาะอาชีพ (White Collar Criminal) อาชญากรผู้ดี คืออาชญากรที่กระทำความผิดกฎหมายอาญา โดยอาศัยอิทธิพลที่มีอยู่ในกิจการนั้น เช่น ในการประกอบอาชีพหรือธุรกิจ บุคคลดังกล่าวจัดว่าเป็นบุคคลชั้นสูงในวงสังคม ลักษณะของการกระทำ

ความผิดก็คือ เป็นการกระทำความผิดต่อความไว้วางใจ เช่น หลอกหลวง หรือแจ้งความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ซึ่งความจริงคำว่า “White Collar” นั้น ได้แก่ พวกคอเช็ดขาว บางทีก็เรียกว่า “โจรใส่สูท” ซึ่งหมายถึงพวกที่แต่งตัวสะอาด ทำงานสบาย ใช้สมอง มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในอาชีพ เช่น พวกข้าราชการ พ่อค้า นักธุรกิจ เสมียนหรือสมุห์บัญชี พวกนี้มีหน้าฉากเป็นคนดี แต่หลังจากทุจริต รับสินบน คอรัปชั่น ลักษณะของการกระทำความผิดที่สำคัญของอาชญากรผู้ดี ก็คือ การทุจริตในเรื่องเงิน เช่น พวกข้าราชการที่คอรัปชั่นโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ พวกพ่อค้าที่โกงภาษี รัฐบาล การค้าสินค้านำควบคุมในตลาดมืด หรือเสมียนหรือสมุห์บัญชีที่โกงเงินบริษัท พวกนี้เรียกว่า “White Collar Criminal” ทั้งสิ้น ชื่อเสียงของอาชญากรประเภทนี้มักไม่อยู่ในสารบบของตำรวจ เนื่องจากจะกระทำความผิดก็ต่อเมื่อมีช่องทางเท่านั้น อาชญากรประเภทนี้มีอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย และจัดว่ามีการกระทำที่เป็นภัยต่อสังคมมาก อีกทั้งยังเป็นเหตุให้รัฐต้องเสียหาย เพราะขาดรายได้ เข้ารัฐในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมหาศาลอีกด้วย ซึ่งในบรรดาอาชญากรคอเช็ดขาวทั้งหลาย นักการเมืองเป็นอาชญากรคอเช็ดขาวที่น่ากลัวที่สุด สร้างความเสียหายให้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกัน ก็ถูกจับดำเนินคดีน้อยที่สุดด้วย ข้อสังเกตของอาชญากรผู้ดี คือ พวกนี้จะมีหน้าฉากและหลังจาก โดยหน้าฉากจะเป็นคนมีเกียรติ เป็นที่นับถือ เพราะฐานะหน้าที่การงานดี หรือเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง พวกนี้จะสวมหน้ากากอยู่ในสังคมตลอดเวลา แต่หลังจากจะหาโอกาสก่อการทุจริต เพื่อให้ตนเองได้ผลประโยชน์เพราะความโลภ (ไม่ใช่เพราะความจน) อาชญากรพวกนี้มีอยู่ในทุกอาชีพ ฉะนั้น ทฤษฎีแนวคิดที่ว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มาจากผู้มีการศึกษาน้อย ค่อนข้างปัญญา ยากจน ครอบครัวย่ำแย่ สิ่งแวดล้อมเลว จึงไม่เป็นจริงเสมอไป อาชญากรคอเช็ดขาวที่ถูกจับได้ว่ากระทำความผิด (ซึ่งถูกจับได้น้อยมาก) ส่วนใหญ่จะถูกฟ้องในทางแพ่ง ถูกลงโทษปรับชดใช้ หักดกิจการ ออกจากงานหรือยึดใบอนุญาตประกอบอาชีพ นานไปสังคมก็ลืมไม่ถูกตราหน้า ตรงกันข้ามกับอาชญากรทั่วไปมักจะถูกลงโทษอาญา เป็นนักโทษเสียประวัติและถูกสังคมตราหน้า โดย นักวิชาการที่ศึกษาอาชญากรคอเช็ดขาว มีความเห็นสอดคล้องกันว่า สาเหตุของการเกิดอาชญากรคอเช็ดขาวเกิดจากการเรียนรู้ ไม่ใช่ข้อบกพร่องทางบุคลิกภาพหรือความยากจน ส่วนใหญ่มักเกิดจากการเรียนรู้ติดต่อกันในสังคมหรือแวดวงการทำงานอาชีพกับผู้ที่มีพฤติกรรมเป็นอาชญากรคอเช็ดขาวแล้ว เป็นผลมาจากกระบวนการคบหาสมาคม รู้เห็น สังเกต แล้วเอาเยี่ยงอย่าง เพราะเห็นว่าจะถูกจับได้ยาก การที่มีอาชญากรคอเช็ดขาวในทุกอาชีพเพราะชุมชนและสังคมอ่อนแอทางศีลธรรม มีค่านิยมทางวัตถุ ยกย่องคนรวยเหยียดหยามคนจนโดยไม่คำนึงถึงความประพฤติว่าเป็นคนดี – เลวอย่างไร รวมทั้งสังคมมีค่านิยมเลียนแบบความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยตามอย่างวัฒนธรรมตะวันตก

4. อาชญากรติดนิสัย (Habitual Criminal) อาชญากรประเภทนี้ ได้แก่บุคคลที่ไม่สามารถจะปฏิบัติตนให้เข้ากับมาตรฐานของสังคมได้ ไม่เกิดความเข็ดหลาบเมื่อต้องโทษ และจะประกอบ

อาชญากรรมซ้ำอีกเมื่อมีโอกาสดังกล่าว โดยไม่คำนึงว่าผลที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นอย่างไร เมื่อเขาคำรงชีวิตอยู่ด้วยการโจรกรรมไม่คิดเลิก เวลาต้องโทษก็แสวงหาตัวดี พอพ้นโทษแล้วก็ทำผิดอีก เขาพอใจจะเป็นอยู่อย่างนี้ ซึ่งถือว่าเขามีความชั่วร้ายติดอยู่ในบุคลิกภาพ จึงเรียกว่าอาชญากรติดนิสัย หรืออาชญากรที่กระทำผิดซ้ำไม่เจ็ดหลาบา อาชญากรประเภทนี้ปรากฏว่ามีร่างกายและจิตใจเป็นปกติมาตั้งแต่แรก คือไม่มีลักษณะที่แสดงว่าผิดปกติ ซึ่งมีแนวโน้มไปในทางชั่วร้าย แม้จะได้พิจารณาย้อนกลับไปถึงบุคคลอื่น ๆ ในตระกูล รวมทั้งการศึกษาเล่าเรียนของบิดามารคาก็ไม่ปรากฏว่าชั่วร้าย แต่กลับพบว่าสิ่งที่ผลักดันให้เขากลายเป็นอาชญากรไปนั้น เกิดจากความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจของเขาในภายหลัง อาจเกิดเพราะความจำเป็นจากเหตุการณ์บางอย่างบีบบังคับให้ค่อย ๆ ประพฤติผิดไปทีละน้อย ๆ โดยมากมักเกิดขึ้นในวัยเด็ก เมื่อกระทำความผิดหลายครั้งหลายหนเข้าก็เกิดเป็นความเคยชิน และในช่วงนี้เองที่บุคลิกภาพของตนเองได้เปลี่ยนไปกลายเป็นชีวิตของอาชญากรอย่างสมบูรณ์ตั้งแต่เขารววัย อาชญากรประเภทนี้บางคนมาจากตระกูลที่ดี มีการศึกษา แต่ไปคบค้าสมาคมกับพวกมิจฉาชีพหรืออาจเป็นเพราะความฟุ่มเฟือยในการใช้จ่ายของตนเอง จึงเป็นเหตุให้เริ่มหารายได้จากการทุจริตมาใช้จ่ายจนเคยตัว นานเข้าก็เลยกลายเป็นผู้ร้ายชั้นสูง มีพฤติกรรมล่องลวงและฉ้อโกงเป็นอาชีพ อาชญากรพวกนี้มักเป็นคนติดสุรา ดื่มยาเสพติด พวกจรรยาดี พวกกล้าเล็กขโมยน้อย การลงโทษแก่อาชญากรพวกนี้มักไม่เป็นผลในการสำนึกผิด เพราะเป็นผู้มีความชั่วร้ายติดอยู่ในบุคลิกภาพ จึงควรมีคำพิพากษาแบบไม่หวั่นไหว ไม่มีกำหนดระยะเวลาตายตัวเพื่อใช้กับอาชญากรประเภทนี้เพื่อแยกเขาไปเสียจากสังคมให้นานสังคมจะได้ปลอดภัยจากการกระทำของเขาในทางปฏิบัติ ในปัจจุบันนักโทษบางรายที่มีพฤติกรรมเป็นอาชญากรติดนิสัยอาจถูกส่งตัวไปอยู่สถานกักกันเพื่อฝึกฝนวิชาชีพ และอบรมแก้ไขฟื้นฟูจิตใจอีกระยะหนึ่ง หลังจากพ้นโทษจำคุกแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่า สังคมจะปลอดภัยจากพวกนี้ได้มากที่สุด และเพื่อให้แน่ใจว่าเขาจะได้รับการจัดเกณณิสัยจิตใจให้ดีขึ้น

5. อาชญากรครั้งคราว (Occasional Criminal) อาชญากรประเภทนี้คือ ผู้ที่กระทำความผิดเป็นครั้งคราว ปกติแล้วจะเป็นผู้เคารพต่อกฎหมาย บุคคลประเภทนี้ไม่ใช่อาชญากรหรือผู้ร้ายโดยแท้จริง การกระทำความผิดเกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจที่จะฝ่าฝืนระเบียบของสังคมแต่ประการใดเลย ขาดเจตนาและปราศจากมูลเหตุจูงใจ ในการกระทำความผิดแต่การกระทำความผิดเพราะความประมาทเลินเล่อ หรือปราศจากความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์อันควร เช่น ผู้ขับรถชนคนตายหรือบาดเจ็บโดยประมาท อีกประเภทหนึ่งก็ได้แก่อาชญากรที่กระทำผิดเพราะความจำเป็น เช่นกระทำไปเพื่อป้องกันตัวหรือป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงของตนเอง หรือเนื่องจากการถูกกดดันบีบบังคับทางจิตใจอย่างแรง จนไม่สามารถอดทนได้ หรือการบันดาลโทสะจนไม่อาจยับยั้งสติได้จึงได้กระทำความผิดลงไป ซึ่งมักจะเป็นการทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงอันเป็นความผิดที่ร้ายแรง

อาชญากรประเภทนี้ยังกินความถึงผู้ที่กระทำความผิดต่อความมั่นคงของประเทศไทย หรือล้มล้างรัฐบาลอีกด้วย ซึ่งบางตำราเรียกว่า อาชญากรการเมือง เช่น การกระทำความผิดฐานกบฏ หรือขายความลับของประเทศ เป็นต้น

การแบ่งประเภทอาชญากรดังกล่าวนี้ เป็นการแบ่งตามพฤติการณ์ในการประกอบอาชญากรรม เพื่อให้เห็นลักษณะของอาชญากรรมชัดเจนขึ้น แต่ถ้าพิจารณาจากเหตุการณ์จริง ๆ ตามพฤติกรรม และวิธีการที่อาชญากรใช้ในการประกอบอาชญากรรมแล้วจะเห็นได้ว่ามีความกำกวมกันอยู่ กล่าวคือมีอาชญากรจำนวนไม่น้อยที่มีลักษณะเป็นทั้งอาชญากรอาชีพ และอาชญากรร่วมกันกระทำความผิด หรืออาชญากรตติณีสัย รวมทั้งอยู่ในลักษณะและพฤติกรรมในอาชญากรคนเดียวกัน (อรรถ สุวรรณบุปผา, 2518) ดังนั้นเพื่อจะพิจารณาว่าอาชญากรคนใดควรจัดอยู่ในประเภทใด ก็ให้พิจารณาถึงลักษณะพฤติกรรมที่สำคัญเด่น ๆ เป็นหลัก

สำหรับความหมายของ อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญาโดยทั่วไป ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติว่า เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ชัดเจน การพิจารณาว่าการกระทำอย่างใดจะเรียกว่าเป็นอาชญากรรมนั้น ก็ต้องแล้วแต่การพิจารณาของสังคมนั้น ว่าในขณะนั้นมีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดทางอาญา และผู้กระทำความผิดจะต้องถูกลงโทษตามกฎหมายหรือไม่ (เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2523) ซึ่งความหมายของอาชญากรรมตามแนวคิดของนักวิชาการนั้น เบ็คเคเรีย (Becceria, 1764 อ้างถึงใน เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2523, หน้า 17) นักอาชญาวิทยาชาวอิตาลี กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของอาชญากรรม ก็คือ การพิจารณาถึงความเป็นอันตรายต่อสังคมส่วนรวม (The Injury to Society) มากกว่าอันตรายที่เกิดต่อเอกชนหรือบุคคล ซึ่งตามแนวความคิดของซีซาร์ เบ็คเคเรีย อาชญากรรมหมายถึงความรวมถึงพฤติกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดเป็นอันตรายต่อสังคมจนเป็นผลทำให้สังคมต้องการแก้ไขพฤติกรรมเหล่านั้นด้วยการออกกฎหมายห้ามมิให้กระทำพร้อมกำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ด้วย โดยอาชญากรรมในความหมายของซีซาร์ เบ็คเคเรีย นั้น นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการอธิบายความหมายของอาชญากรรมในยุคต่อ ๆ มา ที่ใช้ในการอธิบายความหมายของอาชญากรรมอีกหลายรูปแบบ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมในแต่ละยุคสมัยหรือกาลเวลา เพื่อจะหาเหตุผลในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในสังคม ซัทเธอร์แลนด์และเครสเซย์ (Sutherland & Cressey, 1966 อ้างถึงใน เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2523, หน้า 26) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า “อาชญากรรม คือ การกระทำที่ละเมิดกฎหมายอาญา การกระทำใด ๆ ไม่ว่าจะน่าประณาม น่าลงโทษมากสักเพียงใด ไม่ว่าจะผิดศีลธรรมมากน้อยแค่ไหน หรือเลวทรามต่ำช้ามากแค่ไหน ก็ไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรม ถ้าไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามไว้” บาสซิโอนี (Bassiouni, 1969 อ้างถึงใน เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2523, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า “อาชญากรรมนั้น

เป็นความเต็มใจและความตั้งใจของบุคคลใด ๆ จึงใจกระทำเพื่อละเมิดข้อบัญญัติต่าง ๆ กฎหมายห้ามหรือสั่งให้กระทำ เพื่อความสงบสุขของสังคมและผลของการประกอบอาชญากรรมจะนำไปสู่การลงโทษโดยกระบวนการยุติธรรมในนามของรัฐ” แท็ปเพ็น (Tappen, 1960 อ้างถึงใน เสรีน ปุณณะหิตานนท์, 2523, หน้า 29) ให้ความหมายว่า “อาชญากรรม คือ การกระทำโดยมีเจตนาละเมิดกฎหมาย หรือเจตนาละเว้นไม่กระทำสิ่งที่กฎหมายอาญาบังคับให้กระทำ โดยไม่มีข้อแก้ตัวที่สมเหตุสมผล ซึ่งทำให้รัฐต้องดำเนินการลงโทษในฐานะที่เป็นความผิดอุกฉกรรจ์หรือความผิดลหุโทษ”

เมื่อพิจารณาคำอธิบายเกี่ยวกับอาชญากรรมข้างต้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่เรียกว่าเป็นอาชญากรรมนั้น จะถูกกำหนดโดยกฎหมายอาญา ในลักษณะที่ถ้ามีกฎหมายบัญญัติห้ามเอาไว้ ใครไม่กระทำตามก็ต้องได้รับโทษทางอาญา และถือว่าเป็นการก่ออาชญากรรม (อรรถพร ชูบำรุง, 2523) ส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาอีกคือ พฤติกรรมอาชญากรรมนั้น ต้องมองที่ผลของการกระทำด้วยว่า ทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่สังคมส่วนรวมในลักษณะใดบ้าง ซึ่งการกระทำเช่นนั้นสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนด้วยสำนึกปกติของคนในสังคม และอาชญากรรมย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายต่อความเป็นอยู่อันสงบสุข และศีลธรรมอันดีของประชาชนส่วนรวมมากกว่าผลเสียหายที่เกิดต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดเท่านั้น องค์ประกอบที่สำคัญในการอธิบายความหมายของอาชญากรรมอีกอย่างหนึ่งก็คือ การกระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐานของสังคมบางประเภท ถ้ายังไม่มีกฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิดที่ต้องรับโทษ ยังไม่เรียกการกระทำนั้นว่าเป็นอาชญากรรม นั่นก็คือ การกระทำที่เป็นความผิด จะหมายความว่าระหว่างที่กระทำผิดนั้น มีกฎหมายบัญญัติว่าผิดจึงจะผิด ถ้ามีกฎหมายออกมาใหม่หรือยกเลิกการกระทำนั้น ๆ ไม่ถือว่าเป็นความผิดอีกต่อไป การกระทำนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นความผิดหรือไม่อาจเรียกว่าเป็นการประกอบอาชญากรรม

เนื่องจากอาชญากรรมมิได้มีลักษณะแห่งการกระทำผิดเหมือนกัน หรือเป็นแบบเดียวกันหมด จึงต้องแยกประเภทไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและกำหนดกฎหมายต่าง ๆ นักวิชาการได้พยายามแบ่งประเภทของอาชญากรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ กันหลายวิธี โดยบางท่านก็แยกประเภทเป็นความผิดต่อบุคคล ต่อทรัพย์สิน ต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง บางท่านก็แบ่งตามลักษณะโทษหนัก เบา และความผิดเล็กน้อย บางท่านก็แยกออกเป็นความผิดต่อเอกชน ต่อสาธารณะ บางท่านก็แบ่งตามหลักกฎหมายโดยถือเอาความร้ายแรงของการกระทำผิดซึ่งดูได้จากโทษที่กำหนด เช่น โทษฐานกบฏ โทษในคดีอุกฉกรรจ์ และโทษสถานเบา บางท่านก็แบ่งออกเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ สุรา ยาเสพติด การพนัน อาชญากรรมผู้ดี อาชญากรรมที่กระทำความผิดร่วมกัน และ

ความผิดเกี่ยวกับเยาวชน นอกจากนี้ก็มีการจำแนกประเภทของอาชญากรรมตามหลักจริยธรรม หรือ ศีลธรรม (ประธาน วัฒนวานิชย์, 2532) คือ

1. อาชญากรรมที่มีความผิดในตัวของมันเอง หรือมีความผิดทางศีลธรรม ซึ่งเรียกว่า “Mala in se” อันได้แก่ ฆาตกรรม ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย การค้าอาวุธเถื่อน การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น

2. อาชญากรรมที่ไม่มีความผิดในตัวของมันเอง แต่ถือเป็นความผิดตามที่กฎหมาย กำหนดห้ามไว้ ซึ่งเรียกว่า “Mala Prohibita” เช่น การละเมิดกฎหมายแรงงาน การละเมิดลิขสิทธิ์ การลอกเลียนแบบสินค้า การขายของหนีภาษี การขับรถยนต์โดยไม่มีใบขับขี่ เป็นต้น

ในปัจจุบันนิยมแบ่งอาชญากรรมออกเป็น 5 ประเภท ตามลักษณะพฤติกรรมคือ

1. อาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย หมายความว่า อาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการ ละเมิดศีลธรรมจรรยาของบุคคล และการที่เรียกว่าอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหายก็เพราะผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายก็คือนุคคลเดียวกัน ตัวอย่างของอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน การค้าประเวณี การทำแท้ง การเสพยาเสพติด การเมาสุราขับรถ การฆ่าตัวตาย การมีและใช้สิ่งลามกอนาจาร เป็นต้น ซึ่งอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหายนั้นเป็นอาชญากรรม ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ แล้วจัดว่าเป็นภัยอันตรายต่อสังคมในระดับต่ำ

2. อาชญากรรมพื้นฐาน หมายความว่า อาชญากรรมซึ่งเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร่างกาย ชีวิตของบุคคลอื่น ตัวอย่างของอาชญากรรมพื้นฐาน เช่น ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย และฆ่าผู้อื่น เป็นต้น นอกจากนี้อาชญากรรมพื้นฐานยังอาจแยกพิจารณาได้เป็นสองชนิด คือ อาชญากรรมพื้นฐานที่ไม่ใช้กำลังรุนแรง และอาชญากรรมพื้นฐานที่ใช้กำลังรุนแรง กล่าวได้ว่าอาชญากรรมพื้นฐานเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับมนุษยชาติและเป็นอาชญากรรมที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในสังคม โดยอาจแตกต่างกันเพียงความถี่และความรุนแรงเป็นประการสำคัญ ส่วนอาชญากรรมผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานก็มักปรากฏทั้งกลุ่มที่เป็นมืออาชีพ และกลุ่มที่ไม่ใช่มืออาชีพ

3. อาชญากรรมองค์กร หรืออาชญากรรมร่วมกันกระทำผิด หมายความว่า อาชญากรรมซึ่งอาชญากรได้รวมตัวเข้าด้วยกันตามสายการบังคับบัญชาในรูปขององค์กร โดยจัดการวางแผน และการดำเนินงานเพื่อประกอบธุรกิจผิดกฎหมายประเภทต่าง ๆ อย่างมีระบบเป็นขบวนการ บางครั้งถ้าจำเป็นก็จะใช้วิธีการรุนแรง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีอิทธิพลทางการเงิน เศรษฐกิจ และการเมืองหนุนหลังหรือให้ความร่วมมือ ทำให้สามารถประกอบการทุจริตต่าง ๆ ได้สะดวก ตัวอย่างของอาชญากรรมองค์กร ได้แก่ การค้ายาเสพติด การค้าผู้หญิง การค้าอาวุธสงคราม สินค้าหนีภาษี

เจ้ามือสลากกินรวบ เป็นต้น ผู้บริหารระดับสูงของอาชญากรรมองค์กร มักถูกเรียกว่า มาเฟีย (Mafia) หรือเจ้าพ่อ

4. อาชญากรรมคอปกขาว หมายความว่า อาชญากรรมซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงาน ไม่ว่าภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน และได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวในทางมิชอบ เพื่อการแสวงหาประโยชน์ส่วนตน ตัวอย่างของอาชญากรรมคอปกขาว เช่น สมุห์บัญชีขยอกเงินในความรับผิดชอบของตน ข้าราชการรับเงินคอมมิชชั่นในการประมูลก่อสร้างสถานที่ราชการ คณะกรรมการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการรับเงินโดยมิชอบจากบุคคลผู้สมัครสอบ เป็นต้น ในอดีตขอบเขตของอาชญากรรมคอปกขาวมักมุ่งเพียงการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนจากตำแหน่งหน้าที่การงานของข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ในลักษณะของการทุจริตคอร์รัปชัน แต่ในปัจจุบันขอบเขตของความหมายได้ขยายไปครอบคลุมถึงการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบของบุคคล ผู้ดำรงตำแหน่งในภาคเอกชน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างบุคคลระดับสูงของภาคเอกชนกับภาคราชการด้วย

ด้วยกรณีนี้ อาชญากรรมคอปกขาว จึงมักถูกขนานนามว่าเป็นอาชญากรรมของชนชั้นสูง ในขณะที่อาชญากรรมพื้นฐานก็คืออาชญากรรมชั้นต่ำ อาชญากรรมของชนชั้นสูง แม้จะไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงดังในเช่นของอาชญากรรมองค์กร แต่ก็มีจุดมุ่งหมายปลายทางที่มุ่งถึงผลประโยชน์ตอบแทนในทางมิชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การควบคุมอาชญากรรมคอปกขาวมักเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก เพราะการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว นอกจากจะเกี่ยวข้องกับบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นที่ยกย่องของสังคมแล้ว การประกอบอาชญากรรมคอปกขาวยังมีลักษณะซ่อนเร้นจากสายตาและการสังเกตของสาธารณชนและสื่อสารมวลชนต่าง ๆ อีกทั้งพฤติกรรมของอาชญากรรมคอปกขาวมักจะพัฒนาไปกับความเจริญทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้การค้นพบและการเปิดเผยเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทนี้จึงมีระดับต่ำมาก ทั้ง ๆ ที่อาชญากรรมแพร่กระจายอยู่ทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนา อาชญากรรมคอปกขาวทำลายระบบระเบียบของสังคมและทำให้เกิดผลเสียแก่ผู้ประกอบอาชีพเดียวกัน หรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งประเทศชาติอย่างมหาศาล ซึ่งปัจจุบันประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทย ได้พยายามใช้มาตรการทางกฎหมายควบคุมและกำหนดโทษให้สูงขึ้น เช่น การใช้กฎหมายฟอกเงิน กฎหมายป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

5. อาชญากรรมพิเศษ หมายความว่า อาชญากรรมซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากอาชญากรรม 4 ประเภทข้างต้น แต่อาชญากรรมเหล่านี้มีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นกรณีพิเศษ ตัวอย่างเช่น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและพาณิชย์ อาชญากรรมก่อการร้าย และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น อาชญากรรมเหล่านี้มีความละเอียดอ่อน และ

สถาบันช้อน ซึ่งยากแก่การศึกษาและการควบคุมทำนองเดียวกับอาชญากรรมองค์การ และอาชญากรรมคอปกขาว กล่าวได้ว่า ในการควบคุมอาชญากรรมพิเศษเหล่านี้กระบวนการยุติธรรมมักไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง แต่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง อาจทั้งภายในและระหว่างประเทศ

ในกลุ่มของอาชญากรรมพิเศษนี้ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและพาณิชย์ เป็นอาชญากรรมที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาลต่อสังคมโดยรวมทั้งในระดับประเทศและระดับโลก (วิระพงษ์ บุญโญภาส, 2540) เช่น การค้าเงิน การโจมตีค่าเงินของประเทศต่าง ๆ การปั่นหุ้นของบริษัทข้ามชาติ การปั่นราคาน้ำมัน การกีดกันทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม รุกร้างไหม้แชร์ริง รุกร้างเงินนอกระบบ ล้มสถาบันการเงิน เป็นต้น

การแบ่งประเภทของอาชญากรรม นอกจากจะมีประโยชน์ต่อการกำหนดข้อกฎหมายแล้วยังมีประโยชน์โดยตรงต่อการทำสถิติอาชญากรรม ซึ่งในการทำสถิติอาชญากรรมนั้นประเทศไทยได้ใช้วิธีการแยกตามประเภทความผิด แยกเป็นประเภทความผิดอาชญากรรมและความผิดธรรมดา ทั้งนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แบ่งคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ความรับผิดชอบของแต่ละสถานีตำรวจเพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รวมไปถึงผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจออกเป็น 5 กลุ่ม โดยนำเฉพาะเรื่องสำคัญ ๆ ที่ส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยในสังคมและประชาชนเป็นเกณฑ์ สำหรับคดีอาญาที่แบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ นั้นมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นคดีประเภทอาชญากรรมและสะเทือนขวัญ ประกอบด้วยความผิดในข้อกล่าวหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ วางเพลิง ลักพาเรียกค่าไถ่

กลุ่มที่ 2 เป็นคดีประเภทที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ ประกอบไปด้วยความผิดในข้อกล่าวหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา

กลุ่มที่ 3 เป็นคดีประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์ ประกอบไปด้วยความผิดในข้อกล่าวหาลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ รัวทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ครอบครองทรัพย์ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รับของโจร ทำให้เสียทรัพย์

กลุ่มที่ 4 เป็นคดีประเภทคดีที่น่าสนใจ ประกอบไปด้วยความผิดในข้อกล่าวหาโจรกรรม รถจักรยานยนต์ โจรกรรมรถยนต์ โจรกรรมโค-กระบือ โจรกรรมเครื่องมือการเกษตร ปล้น – ชิงทรัพย์รถยนต์โดยสาร ปล้น – ชิงทรัพย์รถแท็กซี่ ข่มขืนและฆ่า ลักพาเรียกค่าไถ่ ฆาตกรรม ยักยอกทรัพย์

กลุ่มที่ 5 เป็นคดีประเภทที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ประกอบไปด้วยความผิดในข้อกล่าวหาพระราชบัญญัติอาวุธปืน แบ่งเป็น อาวุธปืนธรรมดา – อาวุธปืนสงคราม – วัตถุระเบิด พระราชบัญญัติการพนันแบ่งเป็น การพนันทั่วไป – การพนันสลากกินรวบ พระราชบัญญัติยาเสพติด

แบ่งเป็น เฮอร์โธอิน – ผื่น – กัญชา – สารระเหย – ยาบ้า - พืชกระท่อม พระราชบัญญัติปราบการค้า
ประเวณี พระราชบัญญัติสถานบริการ พระราชบัญญัติโรงแรม มีหรือเผยแพร่วัตถุลามกอนาจาร

อาชญากรรมในเมืองพัทยาตามข้อมูลการเกิดอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมือง
พัทยา กลุ่มคดีอาชญากรรมเกิดขึ้นมากที่สุดในเมืองพัทยาคือ คดีกลุ่ม 5 ซึ่งเป็นคดีประเภทที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รองลงมาคือ คดีกลุ่ม 3 ซึ่งเป็นคดีประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์ คดีกลุ่ม 4 ซึ่งเป็นคดีประเภท
คดีที่น่าสนใจ คดีกลุ่ม 2 ซึ่งเป็นคดีประเภทที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ และคดีกลุ่ม 1 ซึ่งเป็นคดี
ประเภทอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ตามลำดับ

อาชญากรรมในเขตเมืองพัทยา มีทั้งอาชญากรรมทั่วไปและอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็น
อาชญากรรมข้ามชาติ เนื่องจากเมืองพัทยามีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว และพักอาศัยอยู่เป็นจำนวน
มาก ซึ่งในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และทวีความรุนแรงเพิ่มมาก
ขึ้น ตามปริมาณนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี อีกทั้งในปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคโลกา
ภิวัตน์ ได้มีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เครือข่ายการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพที่เรียกว่า
“อินเทอร์เน็ต” มาใช้ในการติดต่อสื่อสาร การใช้บริการต่าง ๆ ทำให้มีการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ
ในรูปแบบที่หลากหลายช่องทางมากขึ้น

โดยผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ในประเด็นแนวโน้มและทิศทางของการเกิด
อาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาในอนาคต เนื่องจากปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติใน
เขตเมืองพัทยามีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งใน
ปัจจุบันการมีเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย การใช้อินเทอร์เน็ต และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
มาใช้ในการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การก่ออาชญากรรมข้ามชาติ
ในอนาคตจึงมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงรูปแบบการกระทำความผิดหลากหลายรูปแบบเพิ่มมากขึ้นจาก
ปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่ออธิบายลักษณะและรูปแบบของการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา
2. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาใน
อนาคต
3. เพื่อเสนอแนวทางการป้องกันปราบปรามการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมือง
พัทยา

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารข้อมูลการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา ซึ่งเป็นข้อมูลสถิติที่ได้เก็บรวบรวมไว้โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจของศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติจังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่สถานีตำรวจนครบาลเมืองพัทยา และใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก จากเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติจังหวัดชลบุรีดังกล่าว เพื่อทราบถึงรูปแบบและลักษณะการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา และวิเคราะห์แนวโน้มและรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาในอนาคต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงลักษณะและรูปแบบของการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาจากในอดีตถึงปัจจุบัน
2. นำผลการศึกษามาใช้วิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาในอนาคต
3. นำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางการป้องกันปราบปรามการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา